

[: V čirém poli na rovny :]
zatočil sa švárný šohaj
na vraném kony.

[: Zatočil sa sem a tam :]
jako sa já, moja mylá,
od vás vymotám?

[: Vymotaj sa, jako sceš :]
šak ma ty už, duša moja,
myľuvat nesceš.

[: Skočil s kona, myľoval :]
až sa v Sedmohradskéj zemy
dubec ohýbaľ.

[: Chycil ju on ces poľy :]
zanesť ju na ďaleké
široké hory.

[: Položil u pod dubem :]
tu sa ty živ, duša moja,
z duba žaludem.

[: A já pôjdem do Prahy :]
kúpým ci tam, duša moja,
za grajcar stravy.

[: A za druhý pernýku :]
a za tretý, duša moja,
dúhého veku.

108. c)

Z Léskovské doliny.

Ža Na - dášom v tom po-li, za Na-dášom v tom po-li, za - to - čil sa

švár-ný šo-haj na vraném ko - ny.

[: Za Nadášom v tom poľi :]
zatočil sa švárný šohaj
na vraném kony.

[: Zatočil sa, zal si ju, :]
pod hájíček pod zelený
pasadziľ si ju.

[: Pasadziľ ju pod bučka, :]
tu sa najez, duša moja,
bukvy, jabúčka.

[: Jabúčka sa najeľa :]
na Janyčka prežalostne,
smutne voľaľa.

[: Jako si my sľuboval :]
a včil si ma prežalostnú,
smutnú zanechaľ.

[: Sľuboval si méj duši, :]
že sa naša verná láska
nykdy nezruší.

[: Už je láska zrušená, :]
už tá moja najmilejšá
ručnýk vyšívá.

[: Vyšívá ho do koľa :]
na prostredku, duša moja,
méno litera. *)

*) Litera = I H S. Místy, jmenovitě na Březové a na Lopeníku, mají na hazuše haleny nebo na kordule u kapes tuto »literu« vyšitú. Lopeničárky mívaly i domovní číslo vyšitú; tázal-li se kdo po čísle domovním, Lopeničárka obrátila se zády, aby si přečetl.